

тѣ еостои въ двѣ слова: *бышіе* и *дѣятелностъ*. — Психологія-та сирѣчь, като една вещественна наука, излага всичко *щоще* въ душа-та ни: зашто-то оно *сѣществува*; Логика-та же, както и други-тѣ формални науки, испытва всичко *щоще се дѣйствова* и *вѣрши* въ душа-та ни: зашто оно *сѣществува* и *се вѣрши*. — Она разглѣдва при туй и законы-тѣ спорѣдь които *оно се вѣрши* или трѣба да се вѣрши.

По тѣзи причинѣ Логика-та като хортува за способности-тѣ на мисляне-то, въ отношеніе къмъ негова-та дѣятелностъ, совсѣмъ не може да влѣзе въ предѣлы-тѣ на Психологія-та; но она ще намѣри въ сама-та тая способностъ (намисляне-то) и въ нейно-то законодателство *основаніе* за да може да *развие* свое-шо *сдѣржанье* въ форма-ша на една наука.

Раздѣленіе на Логика-та.

§. 7.

За да може Логика-та да се изложи и да се нарѣди добрѣ, като една цѣла наука; за да може при това да ни докара онаѣ теоретическѣ и практическѣ ползѣ които мы отъ неѣ чакамы, то трѣба и спорядъ туй да ѣ раздѣлимъ на *теоретическѣ* или *числѣ* и *приложнѣ* ило *практическѣ* *Логикѣ*. Освенъ туй трѣба:

1) Да се опредѣлятъ ясно граници-тѣ на основаніе-то ѣ — на оная сирѣчь душевна способностъ, *кояшо мисли*; за да можемъ съ свойство-то на това ограничванье да опредѣлимъ количество-то и качество-то на форми-тѣ на мисляне-то; или по просто да кажемъ: Логика-та трѣба да се занимава